

Hüsnü Ertılav ile Hüzünlü Bir Anı

Mesai Arkadaşları

Hayati KARAMAN - Ahmet DERTSİZ

Hep beraber çaylarımızı içerken Hüsnü Bey 1997-Temmuz ayında araba kullanırken hafif hasarla atlattığı kazayı anlatıyordu.

-“Cuma günü işten çıktım, cebimde para bol, tatile ayrılmanın verdiği rahatlıkla memleketim olan Burdur/Göhlisar’a hareket ettim. Çocuklarımı ve eşimi daha önce memlekete göndermişim, planım onları memleketten almak ve tatile birlikte çıkmak. Soma’dan hareket ettim Gölarmara’ya geldiğimde uykumun geldiğini hissettim ve benzinlikte mola vererek , elimi yüzümü yıkadım. Sonra yola devam ettim ikinci mola yerim Denizli/Güney sapağı idi. Gayet rahat giderken birden bir gürültüyle uyandım, baktım uçuruma gidiyorum direksiyonu birden kırdım, bariyerlere çarpa çarpa ancak durabildim. Önce kendime baktım, hiçbir yerimde herhangi bir ağrı sızı yoktu. Kapıyı zorlayarak açtım. Arabanın sağ tarafı çarpmanın etkisiyle çok kötüydü. Lastikler tamamen parçalanmıştı. O anda eşimi cep telefonundan aradım , ben kaza yaptım dedim. Eşim benim söylediğime inanmadı. Manisa/Sarıgöl’de tanıdıkların yanına gittim, oradan tekrar telefon ettim, arabada uyudum ve kaza yaptım dedim. Tabii bizim o dönemdeki tatil planımız böylece yatmış oldu. Eğer benim altımdaki araba sağlam olmasaydı (1992 Toyota-Corona) ve yol kenarındaki bariyerler olmasaydı ben o tarihte ölmüşümdüm. Şimdiye kadar fazladan yaşadım. Biz canımızı kurtardıktan sonra Sarıgölde’ki tanıdık vasıtasıyla arabayı çektirdik, o dönemde arabayı sanayiye çektirmek için çok yüksek miktarda para ödemesinde bulundum.”

Derken konuyu insanların ölümünden sonraki cenaze merasiminde yapılan helalleşmeye çevirdi. İki türlü helalleşmeden bahsetti. Aynen şu konuşmayı sarf etti:

-“İnsanı öldükten sonra musalla taşına koyarlar. Birincisinde hoca “merhuma hakkınızı helal edin” dediğinde, dışından “helal olsun” deyip ama içinden, yani kalbinden “dünya pislik bir insandan kurtuldu” diyenlerdir. İkincisinde ise hem yüksek sesle, hem de kalben “helal olsun” deyip gerçekten o merhum için gereğini yerine getirenlerdir. Ben şahsen ikincisi olan, hem ağızdan hem kalben helal edilmesini canı gönülden isterim. Cenaze merasimimin de kalabalık olmasını isterim.”

Bu sözleri üzerine biraz sitemle Hüsnü Beye odada bulunan Ahmet DERTSİZ müdahale eder ve şöyle der:

-“Hüsnü Bey, Allah gecinden versin. Daha yaşımız genç. Ölümünden bahsetmek için daha çoooook erken. Öyle değil mi?”

-“Öyle ama” deyip sözlerini şöyle sürdürdü:

-“O yüzden herkese iyi davranıyorum. Kimseyi üzmemeye çalışıyorum. Bana bir dostum, arkadaşım gelse, benden bir şey istese, onun isteğini yapabileceğim hemen yaparım, eğer yapamayacaksam yapamayış nedenlerimi detaylı olarak, onu ikna edecek şekilde anlatırım. Eğer o arkadaşım buna rağmen ısrarla benim o işi yapmamı isterse onu kırmamak için bu defa işini yapar ve her türlü sorumluluğu da üzerine alırım. Ben, her bayramda Denizli’de çalışan işçi-memur herkesi toplar bayram kutlaması yaparım. Çünkü bu tür günler birlik ve beraberliğimizi pekiştirecek günlerdir. Bu günlere çok önem veririm.”

Sonra Emniyet Müdürlüğü Erkan Bey, Hüsnü Bey’den Köseoğlu firması ile görüşmek istediğini söyledi. Hemen telefonla Köseoğlu Firmasının Şantiye Şefi Ahmet Sönmez’i aradı. Ahmet Bey’den firma sahibi olan İbrahim Beyin telefon numarasını aldı. Bu kez İbrahim Beyi aradı ve çayını içmeye geleceğini söyleyerek telefonu kapattı. 19-Ocak-2007/Cuma günü saat 16:45’de yanındaki 2 misafiri ile Köseoğlu’nun şantiyesine doğru binadan ayrılırken her zamanki güleç yüzüyle bizlere dönerek;

-“Hayati Bey, Ahmet Bey binada sadece siz varsınız. Burayı sizlere emanet ediyorum” dedi ve binadan ayrıldı.

Ve Sonuç...

19-Ocak-2007/Cuma günü İzmir’de okuyan küçük kızı Müge Soma’ya gelmiştir. Hüsnü Bey, ailesi (Kütahya’daki büyük kızı Ebru hariç) ve çok yakın aile dostu İsmail CERAN ile birlikte Cuma günü saat 20:00 civarında kendi evinde doğum gününü kutlarlar. Hüsnü Beyin esas doğum günü 20-Ocak-2007/Cumartesi günüdür. Ertesi gün yani Cumartesi günü sabah, ailesine çok düşkünlüğüyle de tanınan Hüsnü Bey kızı Müge’yi İzmir’e bırakır. Sevgili Hüsnü ERTİLAV 20-Ocak-2007/Cumartesi günü saat 14:30 civarı, İzmir dönüşünde, Akhisar ilçesi, Kapaklı mevkiinde, (hem de tam doğum gününde) hepimizi yasa boğan trafik kazasını yapar ve oracıkta rahmetli olur.

Sevenlerine bu şakayı yapmayacaktın Hüsnü Bey. Seni ömrümüz boyunca asla unutmayacağız.

Mekanın CENNET olsun...

Yer: ELİ Deniz İstih-sal Şube Müdürlüğü makam odası (Hüsnü ERTİLAV’ın odası)

Tarih: 19-Ocak-2007/Cuma Saat 16:00/16:45 arası

Odadakiler: Hüsnü ERTİLAV (ELİ-Deniz İstih-sal Şube Müdürü)

Hayati KARAMAN ELİ-Deniz Kontrol Mühendisi)

Ahmet DERTSİZ (ELİ-Deniz Harita Mühendisi)

Erkan TAŞ (Soma Emniyet Müdürü)

Remzi ORHAN (Huzurlu Yaşamı Destekleme Derneği Başkanı)